

обще на Габровчены-тѣ и можемъ даже да кажемъ че и самы-
тѣ партіи, распри и бутни що сѫ имали гражданы-тѣ помежду
си, носятъ единъ особень характеръ отъ партіи-тѣ на други-
тѣ мѣста и сѫ едно косвѣнно доказателство на ученолюбіе-то
на жители-тѣ; защото не сѫ ся карали помежду си за друго
освѣніе, по лукавы наущенія, затова че имало нѣкои ужъ, та не
желали напрѣдокъ-тѣ на училища-та и просвѣщеніе-то на всички;
— достозабѣлѣжително е че никога затваряніе на училища-
та не е ставало отъ странж на гражданы-тѣ, кавгы-тѣ имъ сѫ
были все за управѣ-тѣ и наредѣ-тѣ за училища-та. До колкото
смы забѣлѣжили, не можемъ ни единъ отъ появяванны-тѣ пар-
тіи да обвинимъ въ зле намѣреніе и зло желаніе. Разумѣва ся
че дума-та е вѣобице за населеніе-то и за по-много-то отъ
дѣйствующы-тѣ лица а не безъ исключеніе, защото е не вѣз-
можно да нѣма и таквьзы единъ двама които да иматъ лоши
мысли и отъ зле сърце да дѣйствуватъ. Но единъ, двама и три-
ма не съставятъ цѣло и не могжтъ да натежатъ въ общій-тѣ
итогъ та по тѣхъ не може и да ся сѫди за всички злѣ. И ето
защо пый смѣло можемъ да кажемъ че Габровцы-тѣ вѣобще сѫ,
колкото за училища-та твърдѣ настоятелни.

Но нека гы не хвалимъ пый, нека гы не оправдавамы, нека
оставимъ да говорятъ за тѣхнѣ-тѣ дѣятелностъ, книга-та на
дѣянія-та имъ по тѣзи часть, и копія-та на обширны-тѣ тѣхни
переписки за добро-то на училище-то и за расправѣ-тѣ на
имущества-та му. Нека оставимъ да свидѣтелствува за тѣхнѣ-тѣ
исправность счетъ-тѣ на училищи-тѣ доходы и расходы, които

се дава една опрѣдѣлена годишна плата въ видѣ на пожизненнѣ
пенсії.

Ако това ся тури въ дѣйствіе Габровска-та община не само
ще омые отъ себе си пятно-то на непризнателностъ поще послу-
жи още и съ това за примѣръ на други-тѣ по настъ общини,
които не сѫ още добрѣ освѣстени въ значеніе-то на това дѣяніе,
но равнодушно оставятъ тѣзи които имъ сѫ заслужили на ма-
дость да мржтъ отъ гладъ на старость.